

פרשת לך לך

..וַיִּסַּע לוֹט מִקְדָּם וַיִּפְרְדּוּ אִישׁ מֵעַל אָחִיו. בראשית יג, יא
 לקדם היה לו לומר, ומה תלמוד לומר מקדם? – שפגע בכרובים, שנאמר בהם
 'מִקְדָּם לָגַן עֵדֶן' (בראשית ג, כד). אמר להם לוט, הרי אני נכנס לגן. אמרו לו כרובים,
 אם נכנסת הרי עליך לשמור תורה, שנאמר 'לְשֹׁמֵר אֶת דְּרָכַי עֵץ הַחַיִּים' (שם), ואין עץ
 חיים אלא תורה, שנאמר 'עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ' (משלי ג, יח).
 אמר להם לוט מה כתוב בה? אמרו לו 'לא תנאף' (על פי מכילתא). אמר להם, הרי אני
 נכנס לגן ומנאף, שעתידיים ישראל לקבלה ולעבור עליה, והקב"ה מכפר להם.
 אמרו לו כרובים, ולא נאמר 'האומר, אחטא... ויום הכפורים מכפר, אין יום הכפורים
 מכפר'? (משנה, יומא ח, ט). עמדו והרעישו עולם, שנאמר 'לִפְנֵי שַׁחַת ה' אֶת סֻדָּם
 וְאֶת עֲמֻדָהּ' (בראשית יג, י), שעתידי הוא לשחתן.

מדוע סולח לנו הקב"ה אך לצאצאי לוט הוא לא סלח?

(מתוך ספר מדרשיו של רונן אחיטוב – "צוהר תעשה לתיבה")

שיעור פרשת השבוע לאחר התפילה: שפּרה אסולין

שבת לך-לך		ימי החול	
הדלקת נרות	17:41	זמן תפילין / טלית	05:00 ← 05:05
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שיעור הלכה אקטואלית		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית א'	06:45	שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
שחרית ב'	08:30	סוף זמן ק"ש	08:38 ← 08:41
מנחה	13:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה (בני-עקיבא)	14:00	מנחה וערבית	16:45
		שקיעה	16:54 ← 17:00
צאת השבת	18:35	ערבית	20:10

* סיום שיעור קיץ ביום א' לפנות בקר

אחות תורנית: דורית רידר

שבת
 שלום

פְּשָׁרָה טְרִיסוֹרִיאֵלִית הוֹאֵנָת

(עיון בפרשת לך-לך)

"ויאמר אברם אל לוט: אל נא תהי מריבה ביני ובינך, ובין רועי ובין רועיך – כי אנשים אחים אנחנו. הלא כל הארץ לפניך! הפרד נא מעלי, אם תשמאל – ואימנה ואם הימין – ואשמאילה.

בראשית, י"ג ח-ט

הבה נבדוק – מה קרה במציאות? האם לוט בחר בשמאל או בימין? נסו נא "תרגיל" עם חבריכם/ ילדיכם/ נכדיכם: שאלו אותם את השאלה דלעיל. ברוב המקרים תקבלו את התשובה הנראית כל כך פשוטה – הרי הכתוב נותן מיד את התשובה: לוט בחר בבקעת הירדן, כלומר בימין, ואברם ישב בארץ כנען – בשמאל...

הבנה זו, של תפישת הימין כמזרח והשמאל כמערב – חדשה (יחסית...) ואף על פי כן היא "תפסה" את כולנו וכבשה את ראייתנו. עד כדי כך מושרשת בנו הנטיה לראות את הצפון למעלה, על פי המפות הנוכחיות – שאתה יכול לשמוע בעת לימוד בחברותא, נער אומר לרעהו בלשון זו: עיין נא ברש"י, קח כמה שורות צפונה מאמצע הדף... אני מניח, שלילדים רבים לא היה קושי להבין את הביטוי המקראי "לרדת מצרימה" – הרי רואים בבירור במפה, שמצרים היא למטה...

אמרנו שתפיסה זו חדשה יחסית, אבל מזה כבר כמה מאות שנים מקובל לקבוע במפות את הצפון למעלה, אם כי ניתן עדיין למצוא שבמחצית המאה ה-19 היו שציירו את מפת ארץ ישראל ע"פ הגישה שהמזרח למעלה. תפיסה זו היתה מקובלת מקדמת דנא.. לשון התנ"ך מעידה על כך. קדם הוא מזרח, האדם עומד כשפניו קדימה (קדמה מזרחה), לימינו הדרום (מכאן תימן כסמל לדרום), לשמאלו הצפון – "צפון וימין אתה בראתם" (תהילים פ"ט י"ג) ובפרשתנו עצמה, אנו מוצאים (י"ד ט"ו) ברדיפת אברם אחרי צבא כדרלעמר – וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק.. ואונקלוס מתרגם: מצפונא לדמשק. (גם בערבית, שימאל הוא צפון). נזכיר עוד דוגמא אחת: הים האחרון (בדברים, יואל וזכריה), פירוש – הים אשר מאחוריי, כשאדם עומד בארץ ישראל ופניו קדמה מזרחה.

בוודאי תמהים אתם – סוף סוף מדוע כל כך חשוב לנו לדעת אם הדרום בצד ימין והצפון בשמאל, או שהצפון למעלה והדרום למטה? העניין חשוב לצורך הבנה נכונה של פרשייה זו בתורה. ננסה לבדוק מהי משמעות הצעתו של אברם. במבט שטחי אפשר לראות בה לא יותר מאשר הצעת הפרדה: בחר נא אתה בצד זה – ואני אקח את הצד השני, העיקר שלא נהיה על אותו השטח, אבל בראיה עמוקה יותר, נבחין בהיגיון הפרקטי של ההצעה.

לצורך זה עלינו לזכור, שמדובר בריב על אדמות המרעה, מעבר לשטחים המעובדים על ידי היוגבים, אשר עיבדו כל שטח הראוי לעיבוד. ההיסטוריה ידעה מריבות קבועות בין הרועים הנוודים לבין היוגבים היושבים על אדמתם. (אולי גם איבת קין להבל מקורה בעניין זה?). אבל כנראה שאברם ואחינו לא הלכו "בתלם" המריבות ההיסטוריות, וחיפשו מרעה לצאנם באדמות בלתי מעובדות ("אדמות מדינה" היינו אומרים היום...). כאן המקום להעיר על הפיסקה "והכנעני והפרזי אז יושב בארץ". הפרשנים המסורתיים מציעים את פירושיהם (כדאי לעיין שם), והפרשנים המבקרים "חוגגים"... אך מכיוון ששערי פירושים לא ננעלו, אציע את הרעיון שנראה לי פשוט: השטחים הניתנים לעיבוד, ובעיקר מקורות המים, היו בידי הכנעני והפרזי – ולכן, על מנת לקיים את שפע המקנה, יש לתכנן ממשק יעיל, בהתחשב באיכות ובמיקום הקרקעות המיועדות למרעה.

כידוע, ארצנו מחולקת מבחינה אקלימית לרצועות אורך, מצפון לדרום. מבחינתו של הרועה, שחובתו להזין את צאנו בכל ימות השנה – יש חשיבות להכיר את כל האזורים ויתרונותיהם היחסיים, כי נותרו לו רק אדמות הזיבורית בשוליים – וללא מקורות מים עשירים. הבעיה העיקרית היא כמובן, איך לעבור את שלחי הקיץ. לכן הוא רועה את צאנו בחורף ובאביב בשפלת החוף, ובאמצע הקיץ יעלה לגבעות ולהר – שם העשב עדיין ירוק. בסוף הקיץ לא נותרה לו ברירה, אלא לרדת לכיכר הירדן (כי כולה משקה).

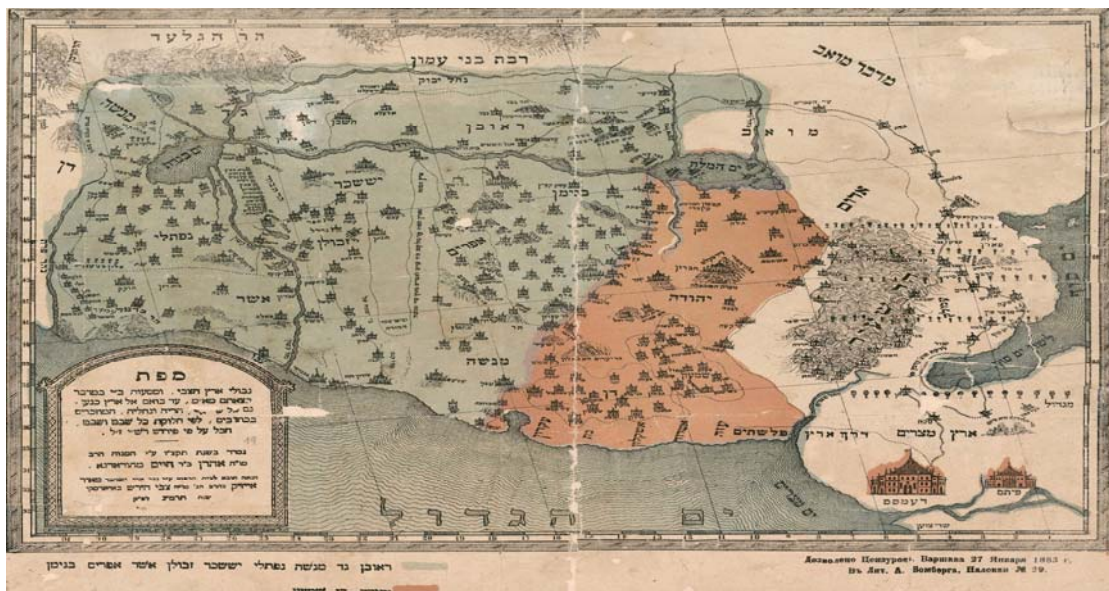
הצעתו של אברם היתה מבוססת על אבחנה זו. חלוקה צודקת של הארץ היא בין צפון לדרום (ימין ושמאל בהצעה), כאשר כל אחד מקבל הזדמנות שווה. מה בחר לוט? הוא התעלם לחלוטין מן ההצעה ההוגנת של אברם – ולקח לעצמו את האזור הטוב ביותר, שבו אינך צריך לטרוח ולתכנן את השנה כולה. התורה מרמזת על כך מספר פעמים: הן בפסוק שלפני מעשה הבחירה: וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כולה משקה וכו'. אילו הושמט פסוק זה מן הסיפור, המעיד על חמדנותו של לוט, לא היתה פגיעה ברצף הסיפורי כלל! רמז נוסף ניתן לראות שבפסוק י"א שוב נוקטת התורה במילה "כלל" לפני ככר הירדן, בהנחה, שאנו מבינים שההצעה של הדוד אברם היתה שיקבל רק מחצית מככר הירדן...

התורה ממעטת בדרך כלל לספר לנו על תחושות גיבורי סיפוריה (כמו בדרך לעקידה, למשל – וכן עוד). לכן אין לנו עדות מן התורה על מצב הרוח של אברם, לאחר שאחינו קיפח אותו. אבל אולי מותר לנו ללמוד מה הרגיש אברם – ע"פ תגובת הקב"ה לאחר הארוע, (יש לזכור שמדובר בתקופה שלפני הולדת המושג והמונח: הסתר פנים...). אברם מתבשר: שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם – צפונה ונגבה וקדמה וימה, כי את כל הארץ אשר אתה רואה, לך אתננה... קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה" הקב"ה בעצם אומר לו ("אחרי הפרד לוט מעמו") – הסר דאגה מליבך, גם אם הפשרה ההוגנת שהצעת מתבצעת בצורה לא הגונה – עדיין אין זה סוף פסוק.

חנן אולן

הערה: ייתכן שלחלק מן החברים הדברים יישמעו מוכרים, כי בשעור פרשת שבוע לפני כמה עשרות שנים העליתי את הרעיון, ואף פורסם ב"עמודים" לפני ח"י שנים. אבל מאז תודה לאל, הצעירים בגרו ומשפחות נקלטו, לכן הרשיתי לעצמי להציע את הרשימה לעורך "עלים".

מפת ארץ ישראל מאת רבי אהרון בן חיים, משנת תקצ"ו, 1836

ביום חמישי - שעבר, בשעה 18.00 בדיוק! פתח מזנון "אצלנו בחצר, על הדרך" את שערינו במתכונתו החדשה. למעטים שטרם נחשפו לפלא, נספר שמדובר באוטובוס כשיר לנסיעה שהוסב לשמש כמסעדה ניידת. בזמן חנייתו בסעד הוא מוצב ליד החצרנות, ובצמוד אליו בחזית, הוקמה חצר ירוקה ומרווחת ובה פינות ישיבה מזמינות. גם לצד התרבותי דאגו המפעילים, והם תלו מסך ענק שעליו מוקרנים סרטים ושידורי טלוויזיה ברצף. היו שהקפידו להגיע ראשונים ולחזות במו עיניהם ברגע הפתיחה וביניהם חיים הרצל שהסיטואציה העלתה בו זיכרונות מלפני 25 שנה כשזכה להיות נוכח בפתיחת סניף מקדונלד'ס הראשון שנחנך במוסקבה. חברנו סיפר בעיניים נוצצות, כיצד עם פתיחת המסעדה אז, התארך תור של כשני קילומטרים לפני פתח הכניסה ושוטרים רבים נקראו לשמור על הסדר, בעקבות גלי ההתרגשות שגאו. חיים שגויס באותה התקופה במטרה לאתר צעירים יהודים בברית המועצות שהחלה להתפרק ולהעלותם ארצה, היה אז עד לרגע הסטורי, והנה, זה קרה לו שוב. מאוחר יותר בלילה, חזו הסועדים על מסך הענק, כיצד מכבי תל אביב אוכלת אותה ל... צסק"א מוסקבה. חברים יקרים, משפחתם של שרה ואפרים גולן הוכיחו לכולנו הלכה למעשה שכשיזמה, רצון וחריצות משתלבים יחד – השמים הם הגבול... בימים אלו שוקדים בני המשפחה בסודיות גמורה, על מחקר ופיתוח ולומדים בעיקר את צרכי הלקוח. מהמעט שהגיע לאוזנינו נספר שהם שוקדים על הרחבת המגוון ואף עומדים לאמץ כמה מוצרי בריאות וביניהם מיץ גזר טרי ובעל סגולות. הגזר שנשחט בשיטה ייחודית ששומרת על הוויטמינים בל יתנדפו, מסופק בתוך זמן קצר היישר משדותיו של קיבוץ המומחה בגידולו.

בליל שבת – העלה הרב ארי בשיעור שלאחר התפילה, את הדילמה: כיצד עלינו להתייחס לרגש הנקמה המפעם בנו לנוכח האירועים? מקורותינו רוויים בתפילות המבקשות נקמה כגון: "נקום לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך" ועוד פסוקים עם תיאורים מפורטים ופולסטיים הרבה יותר. אם כן האם השאיפה לנקמה היא לגיטימית ואנושית? התשובה שקיבלנו מבררת מהו המקום ממנו נובעת בקשת הנקמה. אנו כיהודים מצפים לנקמה לא במובנה **הפשוט** מתוך כוונה לספק תאוה רגעית, אלא אנו מבקשים מבורא עולם להקים את הצדק שנרמס תחת רגלי המרצחים. הנקמה אינה יכולה להשיב את הנרצחים לחיים, אבל היא תסובב את הגלגל כך שהרוע לא ישלוט.

בשבת – כבר התרגלנו לנהלי השמירה המתוגברים סביב בית הכנסת. את פני הבאים בבוקר קידם חיים לנדסמן שעמד כמגדל שמירה אנושי, ראשו מבצבץ מעל השיחים הגבוהים ועיניו משוטטות בכל הצירים. השומרים האחרים באותה השבת - צביקה רידר וזיו יערי, פעלו בטקטיקה שונה לגמרי של היטמעות בקהל העומד ברחבה שבחוץ, תוך שמירה על גורם ההפתעה. אמור מעתה: "וועדת חוץ וביטחון" יושבים בחוץ ועוסקים בביטחון... בשיעורו של גדי על פרשת השבוע, עסקנו בסתירות שקיימות לעיתים בין הפשט שבפסוקי התנ"ך לבין ההיגיון, המדע או המוסר. ובכן, לשם כך קיימת הפרשנות וזהו כוחה! לימוד **הפשט** כפי שהוא, עלול להיות מסוכן ולשם כך נועדה התורה שבעל פה שמנגישה לנו את לימוד התורה ומשלימה את החסר. "אולי בגלל זה מתחילים אצלנו את לימוד התורה בגן בהוראת חומש עם פרוש רשי" (הרב יהודה ברנדס - ראש מכללת הרצוג שבגוש עציון).

אחה"צ במסיבת חתני תורה ובראשית, קיבל את פנינו שוב מי אם לא... חיים לנדסמן, והפעם כשידי עמוסות במגשים מלאים במאפים והוא טורח על כל הפרטים הקטנים. ובכן חברים, יש המדברים גבוהה גבוהה ויש שתקנים שעוסקים בצרכי ציבור באמונה. במסיבה פתח הרב ארי והעלה את הצורך 'לקבוע עיתים לתורה', ממש לתכנן ולרשום ביומן כמו כל מטלה חשובה אחרת. סלעית שנשאה דבריה גילתה לציבור שתמיד חשה חוסר נחת מפרשת נח ומכך שבתיתבו נרשמה נציגות מרשימה לעולם החי, אולם עולם הצומח נפקד ממנה לגמרי. גם סלעית

גילתה לציבור שאין להתייחס למקרא **כפשוטו** ובוודאי נשמרו בתיבה אבי טיפוס של צמחים, ההוכחה לכך היא הכרם שנטע מיד עם צאתו מהתיבה. אחריה נשא דברו לביא שילר ששיתף את הקהל בקורות משפחתו במהלך השנה והדגיש את חשיבותם של ריבוי הפנים ומגוון הדעות בקהילה. לקראת סיום, סיפר הרב על סגולותיהם ופועלם של משפחות לזר ושילר שהובילו לבחירתם כחתני תורה ובראשית זרק פצצה לאוויר כשהשווה, ספק בהלצה, את העיוות אצל בוני מגדל בבל בשאיפתם ליישם "שפה אחת ודברים אחדים" לזה של הקיבוץ השיתופי של פעם, ששלט בו רק רעיון אחד (זוכרים?).

ובכן, הפלא ופלא! פנינו כה וכה ולא ראינו איש שזע באי נוחות על כסאו. גם לא שמענו אפילו תגובה אחת מצד הקהל הגדול שחלקו בוודאי, היה שותף פעיל בהקמתו של קיבוצנו בגלגולו הקודם והנחיל בקנאות את הרעיון השוויוני-שיתופי. כך חולפת לה תהילת עולם?? או שאולי גם כאן אין להבין את הדברים **כפשוטם**?.. בכל אופן, השקט והאדישות התמוהים השאירו אותנו עם הדילמה: כיצד ניתן לאזן בין האחידות והעדר הגיוון שעלולים להוביל לניוון, לבין המימוש העצמי כמניע מרכזי.

יורם קימלמן

דו"ח פרוייקט

בשבועות אלה הקבלן מתקדם לעבר קו סיום הפרוייקט ומבצע כל מיני השלמות, תיקונים ותוספות קטנות.

השבוע פוזר חול על גבי המדרכות, במטרה לייצב ולחזק את אבני המדרכה. נעשו תיקונים ושיפורים בנושא הניקוז לאחר שהתבררנו בגשם טוב, הותאמו בריכות תקשורת וביוב שהיו בתחומי הכבישים לגובה הכביש הנוכחי.

למרות שאנו בשלבי סיום, עדיין יש עבודות בטון שונות. הורים שימו לב בבקשה שילדיכם לא ישאירו "מזכרת" בבטון הרטוב.

תמרורים: עדיין לא הוצבו כל התמרורים, למרות זאת, אנא התחילו לרכוש הרגלי נסיעה על פי התמרורים שכבר קיימים. ברור לנו כי לחלק מהאנשים המשמעות היא לשנות את הרגלי הנסיעה הישנים, אך נראה לנו כי יוכלו לאמץ בקלות את השינוי במסגרת השינויים הרבים שקהילתנו עוברת.

פנסים: עדיין לא הגיעו גופי התאורה החדשים, אנו מקווים כי יגיעו בזמן הקרוב.

פרוייקט המשך: בימים אלה אנו עובדים על הכנת המכרז לביצוע כביש הכניסה לקבוץ, הכולל גם את מקטע הכביש בין הלפרין לבריכת השחייה. עדכונים נוספים בהמשך.

אילן אילן

אזכרה לחברנו יוסי אילן ז"ל

תקיים ביום שני, כ' חשוון, 2/11

בשעה: 16:00, בבית העלמין.

משפחת אילן וחברים

"תאורה למאמרה של אילנה אהרן - סיכום צמודת 1307 תל"מ"

ברצוני להתייחס לדיווחה המסכם של אילנה אהרן מלפני מספר שבועות אודות צוות תל"מ.

ראשית, חשוב להודות ולהעריך את עבודתם של חברי צוות זה ובמיוחד של העומדת בראשו. מדובר בצוות שעובד בשקט ועוסק בנושא חשוב ומורכב, שלאיש מאתנו לא נוח לעסוק בו. ידועה לי השקעתם הרבה, רגישותם והאכפתיות בה פעלו ופועלים.

דווקא משום כך, לא ניתן לקבל בפשטות את הסעיף בו כתבה אילנה כי לא מומשה המלצת הצוות הקודם להקצות משאבים לפעילות צוות זה. אילנה מוסיפה וכותבת כי "ניסיוננו מראה כי הקצאת משאבים מתאימים מהווה גם היא אמירה משמעותית ביחס לאופן שבו קהילת סעד תופסת את תחום הפגיעות המיניות ומעוניינת לטפל בו" אני מסכימה לחלוטין עם אמירה זו. לדברים החשובים לנו אנו מקצים משאבים. זוהי אמירה ערכית ומוסרית ולא כלכלית. לא ניתן לצפות כי מישהו יישא בתפקיד כה מורכב ושחק הגובה מחיר אישי רב, ללא תגמול הולם (כוונתי למרכז הוועדה). בנוסף תחום המניעה לא מתפתח מספיק ללא משאבים מתאימים.

קהילת סעד על כל יתרונותיה הרבים, אינה נקייה מן הסטטיסטיקות החלות על כל קהילה אחרת בארץ ובעולם: אחת מארבע נשים עברה תקיפה מינית (לא הטרדה! הנתונים על הטרדה גבוהים בהרבה). בתחום הילדים והנוער הנתונים גם הם קשים ביותר, ללא הבחנה בין בנים לבנות. הדרך הקלה ביותר (והטיפשית ביותר, אם תסלחו לי) היא להכחיש את הנתונים או לנסות לומר שהם מוגזמים או לא קיימים אצלנו. אך דרך זו מהווה עוול גדול לנפגעים בפרט ולקהילה בכלל. הדרך הטובה ביותר היא לחזק את היכולת שלנו לטפל, להקשיב ולהתמודד וכמובן לחנך ולנסות למנוע- עם כל הקושי. להימנע מעשייה זו משמעותה בעיניי התעלמות מתופעה חברתית בעלת השלכות מסוכנות וארוכות טווח. בתום ימי התשובה ותחילת "אחרי החגים", נראה לי שזהו אחד הנושאים הראויים לתיקון ברמה הקהילתית שלנו.

כנרת סאוואף - פולק

שוק ישי

שינוי בשעות סגירת השוק

השוק יפתח כרגיל בשעה 9.00

וסגירתו תוקדם לשעה 11.00

החל מיום שישי י"ז חשוון 30/10/15

קייטרינג סצד

ללאה ולאפרהס ימיני מלל טוב להולדת הנין
נכד לילית ולאפי מצול, בן לחרות ולאליצור מימון

לציון רצח ראש הממשלה יצחק רבין ז"ל

נארח את :

שרון לשם זינגר בת וחברת קיבוץ אורים, ראשת ביה"ס להכשרת מנחים בעמותת קולות בנגב, מכללת ספיר. מרצה בתוכנית לניהול וליישוב סכסוכים, באוניברסיטת בן גוריון ומנהלת שותפה בפרויקט "שיח שלום" במשכנות שאננים.

"...אבל ספקות ואהבות עושים את העולם לתוח..."

(מתוך "המקום שבו אנו צודקים" / יהודה עמיחי)

על הניסיון לפתח שיח קשוב, בתוך לב ליבן של המחלוקות החרירות בארץ.

יום ראשון י"ב בחשוון 25.10, בשעה 20:45 במועדון לחבר.

הציבור מוזמן - J. תרבות

הודעה לציבורים בעדות

לאחרונה הופסקה הפעילות במנחת כימניר בבארי. עד אשר יאושר ויוקם מנחת חלופי, התגברה העבודה ממנחת סעד, בעיקר בשעות הבוקר, מזריחה והלאה, ובכפוף לתנאי מזג האוויר ואישורים מחיל האוויר.

לשם כך מוצב מחסום על הכביש, לפני העליה למסלול.

לצערנו, באחד הבקרים בתחילת השבוע, הגיע רץ בשדות, עקף את המחסום, ורץ לאורך המסלול. הטייס שבא לנחות ביצע פעמיים יעף ("באז" בלשון הטייסים) מעל אותו רץ, כדי שיפנה המסלול, אך הנ"ל לא הבין הרמז. כתוצאה מכך הטייס נאלץ לשהות באוויר עד פינוי המסלול. צוות הקרקע של כימניר לא חסך את "ברכותיו" מהנ"ל, במקום להסביר בניחותא.

לכן, אנו מבקשים מכל ההולכים לרוץ בשדות, מאלה שרצים ללכת בשדות ומרוכבי האופניים שבשדות, שבעת פעילות במנחת, להשתמש בדרך החלופית והמקבילה למנחת, ובכך להקל על כולן.

תודה על שיתוף הפעולה.

המחלקה לפטיוחות וזהות / הגנת הצומח והאנשים / ד"ר ע"ס

מהנצחה בבית שקמה

"ברוך אשר נתן לשכוי בינה להבחין בין יום ובין לילה". השכוי ויונה מתעוררים ביחד מוקדם בבוקר. יונה קופצת לבית שקמה בדרכה לחדר הכושר ולאחר מכן לכלבו, למרפאה ולהכנות נוספות הקשורות לפתיחת היום, בירורים שונים אודות נהג הבית, אשר לעתים מצרפים אליו עובדת זרה הצריכה להגיע למרפאה בנתיבות, ומתחילים בהתארגנות לפתיחת היום, עריכת השולחנות לארוחת הבוקר ותפילה למי שמתפלל.

הפעילות בבית שקמה רצופה במהלך כל שעות לפני הצהריים, ואליה מוזמנים ומוזמנות גם כאלו שאינם משתייכים לאוכלוסייה הקבועה של הבית.

עד השעה 9:30 מאורגנים במקום משחקי חברה ע"י מיכל מנשה המגיעה מנחל עוז. כאשר מיכל מגיעה לבית שקמה היא משקה את העציצים הרבים בבית, ולאחר מכן מתפנה לארגון המשחקים. בשעה זאת מצטרפת לצוות גם צילה שלפני כן טיפלה בחברות הזקוקות לעזרתה בביתן.

החל משעה 9:30 התכנית היא:

ביום ראשון: 9:30 – צמחים עם רחלי לנדאו.	ביום שני: 9:30 – תנ"ך ספר יהושע ע"י הרב ארי.
10:15 – התעמלות עם חמי פיש.	10:15 – התעמלות עם פלורה.
11:00 – הנזי – סיפורי עם.	11:00 – יצירה עם לאה הלפרין.

ביום שלישי: 9:30 – יצירה – לאה הלפרין.	ביום רביעי: 9:30 – אקטואליה עם ליפא אהרוני.
10:15 – התעמלות עם פלורה.	10:15 – התעמלות עם פלורה.
11:00 – בעלי חיים עם רם אדור.	11:00 – שירה בציבור עם מרגלית.

ביום חמישי: 9:00 – קרמיקה עם תרצה אורן (חוג חדש).	ביום שישי: לימודים במועדון לחבר.
10:30 – התעמלות עם פלורה.	
11:15 – דליה דן – הקראת ספר בהמשכים.	

הזמן אחרי ארוחת הצהריים מוקדש למנוחה – מי בבית שקמה ומי בביתו (או ביתה). לאחר מכן פעילות יחידנית כגון עיסוק בפתרון חידות, הדבקת מדבקות על מכסים של המחלבה, גזירות שונות עבור המתפרות ולעיתים פעילויות חברתיות כגון מסיבת ראש חודש.

כל הפעילות בבית שקמה מגובה ע"י אריאלה, אשר בנוסף לשותפותה בפעילות השוטפת של הבית, יודעת לתת פתרונות לבעיות המתעוררות בתחומי החשמל, התקשורת והקלנועיות.

רותי פינקלשטיין

תהליך תעסוקה

כמה מילים (בעצם הפעם קצת יותר באריכות) על ההתקדמות במפעל הגזר.

תלי, אחיו הבכור של חברנו חיים לנדסמן, מנכ"ל ובעלים של חברת "רמון מהנדסים בע"מ", אשר על הניהול, ההקמה והפיקוח של פרויקט מפעל הגזר, מנצח ביד חזקה וזרועה נטויה על קבוצות הספקים והקבלנים, מן הארץ ומחול"ל, העוסקים בקדחתנות בהקמת הפרויקט. הוא עושה זאת במקצועיות רבה, בשקט, בחן ובמאור פנים. ראוי וחשוב מאוד לציין כי כלל חברי צוות הפרויקט בהובלתו של דני ברט, עושים לילות כימים, ופועלים ככל הנדרש ויותר, למען הצלחת המשימה.

ופה אוסיף מילה אישית קטנה. חנה'לה ברט עוברת בימים תקופה מאוד לא קלה בסורוקה, כולל מעבר של ניתוח לב על כל המשמעות. נאחל לה רפואה שלמה ובריאות מלאה. דני עושה ימים ולילות "על הקו" בהלוך ובחזור. מחד לתמוך ככול הניתן והאפשרי בזוגתו, ומאידך לא לתת לעבודה בפרויקט לצלוע בהעדרו. יישר כוח ובשורות טובות.

תשתיות

הוטמן קו ביוב מרכזי חדש (לצרכים עתידיים של אכלוס ארץ הצבי ומניעת סניקה בקווים קיימים). תחילתו של הקו בלב שוכנות מגורי החברים (לייכטר/ברנע) והוא מסתיים בחיבור לקו ביוב קיים מצפון לבית העלמין. צנרת הביוב של מפעל הגזר החדש חוברה לקו זה.

"וַיַּחְפְּרוּ עֲבָדֵי-יִצְחָק, בְּנַחַל; וַיִּמְצְאוּ-שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים" בראשית כו' י"ט.

צנרת מים שפירים חדשה הונחה לשרת את כל צרכי מתחם מבני המשק: מפעל הגזר, פופלי, כפר תאילנדי וצרכנים נוספים עתיד. המפעל מתחבר בימים אלו לצנרת זו. אגב, בהזדמנות זו, דאגנו לחבר ולפרוס מראש מערכת מים זו, קו מים חיים חדש לשרת את צרכי בית העלמין שלנו. קו המים הישן היה מתפוצץ כל שני וחמישי, גורם לאובדן ובזבוז מים יקרים וכן לנזקים כספיים.

"וַאֲרָא וְהִנֵּה רוּחַ סַעְרָה בָּאָה מִן הַצָּפוֹן עָנָן גָּדוֹל וְאֵשׁ מִתְּלַקַּחַת וְנִגְהָ לּוֹ סָבִיב וּמִתּוֹכָהּ כָּעֵיִן הַחֲשַׁמֶּל מִתּוֹךְ הָאֵשׁ" יחזקאל, א' ד'. את המילה "חשמל" עם ישראל פוגש לראשונה בספר יחזקאל. בשנת 1923 זכתה מדינת ישראל "שהזקן מנהריים", פנחס רוטנברג, יקים וייסד את חברת החשמל לישראל. גם בסעד, אנו יכולים להתגאות בחברת "חשמל סעד".

בעזרה רבה מאוד של החטיבה להתיישבות, הוקמה מרכזיית חשמל חדשה בלב האזור המשקי החדש, הלו היא מרכזיה 4. קווי הזנת מתח גבוה נפרסו אליה משני כיוונים: ממרכזיה 1 (זו שליד המסגריה) וכן מכיוון סיפן. מהלך "מספריים" זה סוגר אחת ולתמיד את מעגל החשמל של המתח הגבוה בסעד, ומגביר את היכולת שלנו לתת מענה לתקלות של הפסקות חשמל נקודתיות, בקיצור שדרוג משמעותי מאוד של מערכת תשתית קווי החשמל שלנו. המרכזייה כבר "מחושמלת" ובימים אלו מפעל הגזר מתחבר אליה. אגב, אנו פועלים עכשיו לחבר גם את פופלי ואת כפר התאילנדים למרכזיה זו, ולהינתק מקו החשמל הזמני שפרסנו בעבר מהחממה.

ממש באותה תעלה שחפרנו לחשמל, הנחנו בו בזמן צנרת תקשורת מתאימה לצרכים של המפעלים היום ולאלו שיוקמו בעתיד.

כפי שבוודאי שמתם לב, העבודות על הסדרת כיכר בארי בעיצומן. מן הכיכר, נמשכת צפונה זרוה אחת שתשמש את הכניסה לבית ספר "דעת". הזרועה הזו תהא גם הכניסה הראשית החדשה לסעד. הדרך לסעד...

"...דֶרֶךְ הַמֶּלֶךְ נִלְךְ, לֹא נָטָה יָמִין וְשָׁמְאוּל...". במדבר כ' י"ז

בימים אלו אושר תקציב של 2.0 מלש"ח, שמקורו ממשרד הביטחון, לצורך סלילת הכביש (הדרך) מן הכיכר עד אלי צומת סיפן/נגריה. הכביש עבר תכנון מפורט והוא יכלול שער, ביתן לשומר, מדרכה ותאורה הולמים לשימוש של כלל ציבור משתמשי הדרך. לכניסה זו יכוונו הרכבים הכבדים (ולא רק) של כל הענפים החקלאיים שלנו. אי"ה, נתחיל לסלול אותו ממש במהרה ונוכל סוף סוף להשתחרר מעומס התנועה הכבד, הצפוף והמסוכן על ציר הכניסה הראשית הנוכחית שלנו.

כאן נכון יהיה לציין כי הגשנו בקשה לקבלת מענק כספי בגובה של 1.0 מלש"ח לסלילת דרך חקלאית, המתוכננת להתפצל מכביש זה (מהצומת שיהא ליד כפר התאילנדים) בואך אל עבר פופלי ומפעל הגזר החדש. מי ייתן ומשרד החקלאות, אשר התקציב אמור להגיע "מכיסו", יאשר את בקשתנו ונוכל להשלים את תשתיות הדרכים לאתרי המשק החקלאי שלנו.

המבנה והשטח סביב לו

"...וּבְתֵימֵי טְבִים תִּבְנֶה, וְיִשְׁבְּתָה" דברים ח' י"ב

המפעל על אגפיו השונים הולך ומתרומם הולך ומסתיים. בריכת המים הקרים גמורה ומוכנה לקלוט את ציוד הקירור (רובו עובר מן המפעל הישן). הקונסטרוקציה, הקירות והגג של המבנה הראשי הארוך שבו ייקלט הגזר מהשדה ויעבור את כל שלבי הטיפול בו מוכנים כמעט לגמרי. יש לגשת כעת לטפל במערכות הפנימיות שישרתו את המיכון שיגיע/הגיע ויורכב בו. לבניית אולם האריזה, חדרי המשרד ובית הקירור ניגשים ממש בימים אלו. מהר מהר עד בוא הגשם (והלוואי ויגיע כבר), פיזרנו שכבה ראשונה של מצעים והדקנו אותם סביב, בכל השטחים המתוכננים לכך. הכוונה למנוע אילוצים של הפסקת עבודה עקב מכשולי בוץ כפי שקרה לנו בגשם הקטנטן (היורה?) שעברנו לפני עשרה ימים.

ציוד ומיכון

רוב רובו של הציוד והמיכון, נמצא באחד השלבים הבאים: בהרכבה במפעל, במפעל בהכנה לקראת הרכבה, ספקי חו"ל - במכולות על הים ובנמל בדרך אלינו, ספקים בארץ - בגמר הכנה ובנייה לקראת משלוח למפעל. אנו מעריכים כי בשבועות הקרובים יהיה לחץ גדול, וצפיפות רבה של ספקי ציוד וצוותי הרכבה בשטחי האתר, אך מאמינים כי נוכל לנווט את התהליך בלי לפגוע באיכות ובלוחות הזמנים של הקמת המערכות (צפוף, אך קר אולי לא יהיה להם).

לוחות זמנים

כפי שהדברים עומדים כעת, ועל פי מה שנראה וידוע בשלב הזה, הצוות צופה כי לא תהא חריגה בלוח הזמנים המתוכן: במהלך חודש דצמבר יבוצעו הרצות וניסוי מכלולים ומערכות, ובהמשך החודש תתבצענה הפעלות והרצה כללית של המפעל. ואי"ה, בשבוע ראשון של ינואר תהא הפעלה מסחרית מלאה ורצופה של מפעל הגזר החדש, בהתחלה משמרת אחת ובהמשך בהדרגה נוסף משמרת שניה ושלישית. אגב, סיכמנו עם דורות שאת הגזר שייאסף משדותינו מאמצע חודש נובמבר עד סוף חודש דצמבר נמיין ונארוז במתקן שלהם. במקרה של עיכוב כזה או אחר בהפעלה (מאמינים שלא יקרה) נאריך את משך העבודה אצלם כנדרש.

תקציב

התקציב שאושר לפרויקט עומד על 27.0 מיליון שקל. עד כה שולמו בפועל מעל 15.0 מיליון. נראה לנו כרגע כי נוכל לעמוד במסגרת התקציב. כמובן יש לקחת בחשבון כי בפרויקט מן הסוג הזה, ישנם במהלך ההקמה סעיפים שונים שפוחתת עלותם או שהם מבוטלים לגמרי, ומצד שני ישנם סעיפים אחרים שעולה עלותם או שהוספנו אותם ושלא הופיעו בתכנית המקורית.

"אם-כסף תלוה את-עמי, את-העני עמד--לא-תהיה לו פנשה; לא-תשימון עליו נשך" שמות כב' כד'.

נו, הלוואי וכך היינו יכולים אנו ללוות כסף. גיוס הכסף ממקורות המימון - מהדרין ובנק מזרחי, מתבצע על פי המתוכנן ועד כה גייסנו לפרויקט 15.0 מיליון שקל.

בעלון של השבוע הבא אדווח על ההתקדמות בתחום המבנה הארגוני וכוח האדם.

את life, חלום

מחננו fe מנהל הקהילה

בתפילה לימים של שקט

כבר חודש ימים שהארץ רועשת וגועשת. כל מקום מועד לפרענות ורצף הארועים מכביד על הלב. כולנו תפילה ותקווה לחזרה לימים של שקט ושלווה ושיקויים בנו: "שמחה לארצך וששון לעירך". צוות הביטחון וצח"י עם היד על הדופק ועומדים בקשר רציף עם גורמי הביטחון באזורנו. כפי שפרסמנו, נעשות מספר פעולות אצלנו ובעיקר נדרשת ערנות מהשומרים בשער ומכולנו כאזרחים מן השורה. ברביעי בערב קיבלנו תזכורת לאזעקת "צבע אדום" אחרי חודשים ארוכים של שקט. מטבע הדברים, יש מי שהתזכורת הזו, מציפה אצלם חרדות מן העבר. אם יש צורך בסיוע, חשוב לפנות לגורמים האמונים על כך, כפי שפרטנו באגרת לציבור, לפני כשבוע.

ועוד בשולי החגים

בתקופת החגים המקום ההומה ביותר בקהילתנו הוא בית הכנסת. אני מבקש להודות מעל בימה זו לאריאלה כהן, שבמסירות גדולה עומסת על כתפיה את האחריות לניקיון בית הכנסת ותחזוקתו בכל ימות השנה ובמיוחד בחגים. תודה גם לכל העוזרים על ידה, עובדי הניקיון ומתנדבים שונים.

משפחתון הדר

בתחילת השנה נקלטו מספר ילדים חדשים במשפחתון וכעת הוא בתפוסה מלאה. חגית קאופמן קיבלה על עצמה בימים אלה, להיות המלווה ואשת הקשר בין סעד למשפחתון. אני מקווה שמינוי זה יסייע לורד ושמואל בהפעלה יעילה ונכונה של המערכת, תוך מיצוי הקשרים והיכולות של הקהילה, להמשך עבודת הקודש הנעשית במשפחתון. תודה לחגית על ההיענות, ואיחולי הצלחה למשפחת גלס ולילדים כולם.

אתגרי כח אדם בחינוך החברתי

במוצאי שבת האחרונה התכנסו הורי החינוך החברתי בכיתות א' – ד' למפגש עדכון וחשיבה עם גדי סמואל, מרכז ועדת חינוך, חברי ועדת חינוך והחתום מטה. הרקע למפגש הם הקשיים הגדולים באיוש הצוותים החינוכיים וייצובם, והרצון לשתף את ההורים בקשיים מחד, ובחיפוש פתרונות יצירתיים מאידך. למרות תמונת המצב

הקשה, הדיון התקיים ברוח טובה והוכיח שמערכת החינוך החברתי חשובה ויקרה לכולנו. תקוותי הגדולה, שיחד עם סיוע מלמעלה נשכיל לשמר מערכת חשובה זו, שלעניות דעתי, ב"דור המסכים" חשיבותה, רבה שבעתיים.

חילופי גברי

שמחה בלס ביקש לסיים את עבודתו רבת השנים בהנה"ח. אחד התחומים הגדולים בהם עסק היה הביטוח. בתהליך מסודר, יחד עם אורן צרפתי, האחראי לביטוח בסעד, והילה ממש"א, הוגדר מחדש התפקיד, פורסם מכרז ובסופו, נבחר דני לזר, כמחליף לשמחה. אגרת מפורטת על המהלך והשלכותיו תפורסם בע"ה במהלך שבוע הבא על ידי הילה ואורן. יישר כח גדול לשמחה על הובלת תחום הביטוח לאורך שנים רבות במקצועיות, באחריות ובמסירות וברכת הצלחה לדני בכניסתו לתפקיד.

איחוד הקוביות

לאחר תהליכים שהתארכו מעבר למתוכנן, החלו, בשעה טובה, עבודות השיפוץ בקוביות, על ידי קבלן מטעם החטיבה להתיישבות. נקווה שמעתה הדברים יזרמו מהר וחלק יותר. חשוב להבין שכאשר פרויקטים מתקצבים על ידי גורמי מדינה, הדרישות והבירוקרטיה גדולות ומורכבות, וזו לרוב הסיבה לעיכובים. יחד עם זאת, כאשר מדובר בתמיכה תקציבית משמעותית, כמו במקרה זה, אנו מקבלים עלינו את העיכובים וכעת יוצאים לדרך בשמחה.

נוע תנוע הקלנועית

אחרי שנים רבות של אחריות על תחום הקלנועיות, ביקש דודה לסיים את תפקידו. משימת הגיוס לא הייתה קלה, אך בשעה טובה, מנחם יניב קיבל על עצמו את התפקיד. מנחם יעשה זאת יחד עם עמיחי שלומי, שממשיך להיות חלק חשוב בצוות הקלנועיות. תודה גדולה לדודה על שנים רבות ומסירות רבה בדאגה לקלנועיות ולא פחות מכך, לבעליהן/ם. החל מיום ראשון הקרוב, מנחם (052: 3934665) הוא הכתובת לכל בעלי הקלנועיות. נאחל לו ולעמיחי ברכה והצלחה.

הדשא של השכן ירוק יותר?

שכנינו הטובים מכפר עזה עלו השבוע לכותרות (ידיעות אחרונות) בשל ההחלטה שקבלו באסיפה, על הטלת קנסות חנייה בשטחי הקיבוץ, ועל החבר שהתמנה להיות הפקח המקומי... דווקא בימים אלה, בהם מושלם תהליך שיקום התשתיות ומוצבים התמרורים בחצרנו, נאחל לעצמנו שלא נגיע למצב זה. אני מאמין ובטוח, שמתוך הבנה בצורך לשמור על חוקי התעבורה גם בכבישים הפנימיים שלנו, מסיבות של בטיחות בדרכים וקדושת חיי אדם, נציית כולנו לתמרורים, גם אם זה מחייב שינויי הרגלים מן העבר.

ואם בזהירות בדרכים עסקינן

בשבוע האחרון, היו לנו שני מקרים של כמעט תאונה, בין מכונית לילד - רוכב אופניים. תודה לאל שהיו אלה רק "כמעט" תאונות אך המרחק בין נס לאסון, חלילה, קטן מאד. כולנו חייבים להקפיד מחד על נסיעה איטית בכבישי הקיבוץ ומאידך לשוחח עם ילדינו ולהדריך אותם בנושא נהיגה זהירה וכללי זהירות בדרכים.

בשורות טובות וגשמי ברכה בעיתם

נחמ